

ficerer, bør *straks* begynde med al Kraft, hvad der maa anses for den *faglige Uddannelse*. Men som Skolen er ordnet i Øjeblikket i Henhold til den før nævnte kgl. Anordning, lære Eleverne stadig Historie og Geografi — man huske, at det er Folk paa 18—22 Aar — de lære Frihaandstegning; der spørges ikke om „Anlæg“ eller om til hvad Nytte; geometrisk Tegning; de lære Modersmaalet, „Dansk“, lige til de gaa af som Officerer, og faa ogsaa Karakter deri, som tæller med ved Bedømmelsen; de lære ganske almindelig „Skrivning“ lige til ældste Klasse, endog Ekstraøvelse i Skrivning, ja de lære saamænd „Dans“ med derude, lige til de gaa af fra Skolen, og faa endog Karakter for Dans for at kunne anses værdige til at blive udnævnte til Officerer! Det synes dog at være Kulminationen. De lære Sang ganske vist som ekstraordinært Fag, men det er ogsaa det eneste Fag, om hvilken den Bestemmelse er angiven: „at de maa have Anlæg derfor“. Man spørger derimod ikke, om de have Anlæg for Fag som f. Eks. de højere matematiske, naturvidenskabelige, artilleristiske og andre Problemer, som ere drevne til en videnskabelig Højde, som jeg ikke ser nogen som helst praktisk Nytte af for Officerer i Almindelighed, for hvem meget betydeligt heraf burde afkortes. Man giver ekstra Undervisning i Fransk, foruden Undervisning i Sprogene, idet man dertil f. Eks. bruger Legater, som ere givne til „unge Søkrigeres Dannelse“. Men iblandt disse unge Søkrigere fandtes i Forfjor 2 Kaptajner og 4 Premierløjtnanter og saa nogle yngre. I Fjor vare Kaptajnerne dog faldne bort, men Resten var dog Officerer paa indtil nogle og tredive Aar gamle, der saaledes faa Undervisning i Fransk. Hvis man paa Skolen lagde mere Vægt paa det engelske Sprog, som det egentlige maritime Sprog, men som i Øjeblikket er det, man nok lægger mindst Vægt paa, saa mener jeg, man gjorde vel, ikke mindst, om man forlod den upraktiske grammatikalske Metode til Fordel for Talemotoden. Blandt de Lærefag, som nu mangle, er f. Eks. „Marinens Organisation og Administration“. Det er dog ganske mærkeligt. Der findes mig bekendt ikke en eneste Udarbejdelse, hvoraf man kan læse sig til, hvorledes Marinen — endsige Orlogsværftet — er organiseret eller administreret, eller hvorledes de forskellige Organer tjenstlig samarbejde. Hvorledes „Landets Forsvar“ er organiseret, læres heller ikke. Det er maaske vanskeligt at lære dem, for det er jo ikke rigtig organiseret endnu; men at der dog

burde gøres noget for at give tilkommende Officerer et Indblik i vort eget samlede Militærvæsen, det turde dog være mere end rimeligt. „Udskrivningsvæsenet“ kendes der sikkert ikke noget til paa Skolen; „Oplysninger om fremmede Mariner“ meddeles sikkert ikke, skønt det maatte anses for ret fornødent for Søofficerer, naar de forlade Skolen og gaa ud i Verden, at vide lidt om, hvorledes fremmede Mariner se ud. Kendskab til vor „Statsforfatning“ og vor „Statsret“ gives sikkert lovlighedsparvort for Statsebedsmænd, ligesom vor „maritime Straffelov“, „Retsordning“ og „Retspleje“ for sent optages som Lærefag og derfor gives et alt for ringe Indblik i for Officerer, der lige efter deres Udnævnelse kunne beordres til at tage Sæde som Dommere i Retter. Hvad de maritime „Love og Anordninger“ samt „Instruktioner og Reglementer“ angaar, da have de ogsaa for lidt Kendskab hertil, naar de forlade Skolen som Befalingsmænd. Saa vidt man ser af de gældende Bestemmelser, lære Kadetterne kun de Instruktioner og Anordninger, der angaa de „subalterne“ Officerers Pligter; det er efter min Mening fejl; de burde decideret ogsaa kende Bestemmelserne vedrørende de „overordnede“ Officerers Pligter. De burde indgaaende belæres om „Skibsorganisation“, Principper og Regler, som herfor følges, ej heller dette doceres; „Søkrigshistorie“ læres ganske vist, men indskrænker sig nærmest til vor egen, ligesom „taktiske Studier“ næppe drives i noget rækkende Omfang; disse Fag burde hurtigst tages op og behandles efter Omstændighederne i Detailler for at give dem Interesse for det Maal, som „unge Søkrigere“ arbejde frem imod. Af civil maritime Fag burde Kendskab gives til Skibsmaaling, Sølov, Skibsregistrerings- og Sø næringslov, al den Stund Søofficerer efter Loven have Ret til at føre Handelskib, og da ogsaa paa Forhaand burde gives noget Indblik i disse Sager. At de med Hensyn til Oceanografi, Meteorologi og Opmaaling ogsaa burde videre instrueres, er der ikke Spørgsmaal om; det vedrører dog ganske særlig deres Fag. Naar jeg saaledes har gennemgaaet og nævnt de Discipliner, som enten delvis eller helt mangle i Uddannelsen, da skulde det være for at gøre en Henstilling til den ærede Minister om ved en Omorganisation af Skolen at optage det manglende af de nævnte Fag i Skolens Program, idet man saa samtidig kunde stryge en stor Del af de almindelige Skolefag samt af den megen Videnskabelighed og henlægge sidstnævnte til en